

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 130 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden).

(Fremsat 5/10 83. Første behandling 7/10 83. Betænkning 24/10 83. Anden behandling 26/10 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Som et led i regeringens forlig med de radikale og fremskridtspartiet skal det nu besluttes at sætte bidraget til dagpengefonden op fra 1 til 1,8 pct. Det er en regulær skatteforhøjelse på ca. 2.000 kr. pr. familie og i øvrigt stik imod fremskridtspartiets ideologiske grundlag. Men hvad har fremskridtspartiet eller for den sags skyld de radikale fået for det?

I Politiken tirsdag og i TV-Avisen mandag har den undrende offentlighed kunnet glæde sig over, hvordan de allersvageste grupper fik mærkbare realindkomstfremgange, mens familier med rimelige indtægter fik en beskedne realindkomstilbagegang. Selv om der ikke er meget grund til at beundre de radikales forhandlingsresultat, al den stund de forhandler med den styrke, der ligger i, at de til enhver tid kan tælle socialdemokratiets 60 mandater med, når det gælder om at luge ud i regeringens asociale forslag, skal det natur-

ligvis siges, at regeringen gennem forhandlingerne har opgivet forringelserne på børnetilskudsområdet. Men stadig: hvad var prisen? Generelle skattelettelser i form af et højere personfradrag, der i parentes bemærket *ikke* kommer dem, der modtager bistandshjælp, til gode, samt et særligt personfradrag for børn under 10 år på 4.000 kr. eller sagt i kontanter knap 800 kr. om året pr. barn under 10 år, og det uanset indkomst. Er det socialt? Næppe.

Men de allerdårligst stillede får vel også de knap 800 kr. Det hævder Politiken og TV-Avisen med budgetdepartementet som kilde, ja, man oplyser ligefrem, at en enlig forsørger med 2 børn på henholdsvis 3 og 6 år på den nedsatte bistandshjælp får en realindkomstfremgang på 5.030 kr. om året. Lad gå, at der her er tale om mildt sagt en noget atypisk familie, for der er nu engang flere børn over end under 10 år, og der er nu engang flere familier med 1 barn end med 2 børn. Og ærligt talt, 2 børn under 10 år! Nå, det er ikke det, det drejer sig om, det kan vi lade ligge, for det vigtigste er jo trods alt, at denne enlige forsørger med disse 2 børn får en væsentlig forhøjelse af det beløb, hun skal leve af, nemlig 3.166 kr. pr. måned plus 540 kr. pr. barn.

Det er jo oplyst for folkettinget, at man af tekniske grunde i 1984 vil være nødt til at udbetale dette særlige børnefradrag i form af en check på i dette tilfælde ca. 1.600 kr., og hvordan vil det så påvirke bistandshjælpen?

Slår man op i kontanthjælpscirkulæret, kan man konstatere, at man ved udmålingen af hjælpen må foretage fradrag for indtægter, som tilflyder ansøgeren og de personer, den pågældende har forsørgerpligt over for, dvs. børn under 18 år, og det fremhæves udtrykkeligt, at såvel tilbagebetaling af overskydende skat som udbetalte feriepenge betragtes som indtægt; det samme gælder i øvrigt særligt børnetilskud og børnebidrag.

Kontanthjælpscirkulæret tager således udtrykkeligt stilling til, hvordan de sociale myndigheder i kommunerne skal forholde sig, når der udbetales disse knap 1.600 kr. til denne enlige forsørger: man skal nedsætte bistandshjælpen med præcis det beløb, der udbetales.

Når budgetdepartementet hævder, at denne mor får udbetalt pengene, må det jo være, fordi de ved noget, vi andre ikke ved. Men

[Erik B. Smith]

hvis det er meningen, at socialministeren vil udsende et nyt cirkulære, der ændrer kontanthjælpscirkulærets afsnit om fradrag for indkomster, må vi andre vel have lov til at antage, at det udtrykkeligt var fremgået af forliget med de radikale og med fremskridtspartiet.

Hvordan forholder det sig for 1985, 1986 og 1987, hvor der jo ikke udbetales et forhøjet personfradrag? Jo, her er det sådan, at bistandsloven udtrykkeligt fastslår, hvor meget der skal udbetales på den nedsatte bistandshjælp, og det beløb bliver ikke ændret gennem et højere eller et lavere personfradrag. Det eneste, der kan ændre det, er en ændring i bistandsloven. Er det en del af aftalen med de radikale og fremskridtspartiet? Og hvis det er tilfældet, hvorfor har man så holdt det skjult for offentligheden?

Af det eksempel, budgetdepartementet trækker frem, fremgår det endvidere, at den pågældende enlige forsøger får et ekstratillæg på 3.860 kr., og det må man sige er et tillæg, der kan mærkes. Vi går ud fra, at det er en konsekvens af de overvejelser, socialministeren har gjort sig vedrørende ændringer i bistandslovens § 37, stk. 4.

Da socialdemokratiet foreslog § 73, stk. 4, afskaffet, oplyste ministeren, at han agtede at fremsætte et forslag om ændring af den nedsatte bistandshjælp, således at alle, der havde haft en indtægt, der lå over det fastsatte maksimumsbeløb, som en retsydelse skulle have udbetalt beløbet uafhængigt af udgifter, osv.

Endvidere blev det oplyst, at man skulle have et boligtillæg, der svarede til den del af udgiften, der oversteg 25 pct. af underholdsbeløbet. Det lyder som en ikke uvæsentlig forbedring, og den vil vi selvfølgelig i socialdemokratiet hilse velkommen, men man bliver ærlig talt noget bekymret, når man ser, at ministeren selv anser det for en merudgift på 30 mill. kr.

Vi ved, at der befinder sig knap 50.000 familier på den nedsatte bistandshjælp, og jeg kender ingen, der har haft indtægter under det fastsatte beløb – det samme gælder i øvrigt boligudgiften. Boligudgift på over 500 kr. må i det store og hele omfatte alle, der modtager den lave sats, så vi må gå ud fra, at samtlige 50.000 familier berøres og får en mulighed for at få hævet ydelsen, dvs. skal have del i de 30 mill. kr. Det vil sige, at de

får 600 kr. om året pr. familie eller 50 kr. pr. måned. Der er unægtelig langt op til 3.860 kr. som fremhævet af budgetdepartementet som et strålende eksempel på den solidariske sociale forbedring, der her er tale om.

Alt i alt må jeg sige, at det vil være afgørende, at socialministeren kommer herop og bekræfter, at han naturligvis vil udsende en korrektion til kontanthjælpscirkulæret, så de sociale myndigheder undlader for 1984 at modregne de kontante beløb, der kommer til udbetaling som følge af det forhøjede personfradrag for børn under 10 år, og at han kommer op og bekræfter, at han i øvrigt vil fremsætte lovforslag til ændring af bistandsloven, så man sikrer, at de ydelser, der udbetales for 1985, 1986 osv., bliver hævet præcis med det beløb, der svarer til skattelettelsen.

Så synes jeg faktisk også, at socialministeren skylder folkettinget en forklaring på, hvordan i alverden man forestiller sig at én familie kan lægge beslag på 3.860 kr. af de 30 mill. kr. eller – for at sige det sådan – af de 600 kr. pr. familie, der er sat af til at forbedre vilkårene.

Der er næppe tvivl om, at det forlig, regeringen her har indgået med fremskridtspartiet og de radikale, mere er fremskridtspartiet end de radikale. Byrderne ligger uforholdsmæssigt på de svageste grupper. Den fundamentale ændring i det hidtidige uddannelses-system – kravet om, at arbejdsmarkedets parter nu selv skal finansiere arbejdsmarkedsuddannelserne – er udtryk for, at det uundgåeligt vil vende den tunge ende nedad. Det er en realitet, at brede lønmodtagergrupper igen rammes på reallønnen og købekraften. De arbejdsløse har haft en nedgang i realindkomsten på 12 pct. på kun to år, og lønmodtagere med fuld beskæftigelse har en tilbagegang på et sted mellem 1 og 2 pct. bare i 1984.

I socialdemokratiet synes vi, at denne regering fører klassepolitik, navnlig vendt mod de arbejdsløse og dem, der modtager bistandshjælp.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti vil stemme imod denne lov. Der er tale om en skatteforhøjelse, selv om den foreslås af socialministeren. Det får endda være, men det værste er, at det er en ualmindelig asocial form for skattefor-

[Rahbæk Møller]

højelse. Formelt er der tale om en proportional skat, men i realiteten, på grund af de store fradrag og deres fordeling mellem store og små indkomster, er der tale om en skat, der er decideret regressiv. Der er tale om en skat, der skal betales med større procenter af lavtlønnede end af højtlønnede, og det kan vi ikke tilslutte os.

Så synes vi for øvrigt, det er ejendommeligt, at regeringen overhovedet kan få flertal i dette ting for en skatteforhøjelse af denne art. Især de radikale har dog hyppigt sammen med os andre været med til at påpege, hvor urimeligt det nuværende skattesystem fungerer. Jeg ved godt, at det er svært at finde rimelige skatteforhøjelser, men der er dog andre måder end at lave en direkte regressiv skatteforhøjelse.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg forstår på hr. Erik B. Smith, at han faktisk ønsker at gennemføre en førstebehandling i dag af et lovforslag, som endnu ikke er fremsat for folketinget. Det forslag, vi tredjebehandler her, er jo ret enkelt og overskueligt; det drejer sig om en forøgelse af sygedagpengebidraget til 1,85 pct. Men for nu ikke at forstyrre hr. Erik B. Smiths nattesøvn vil jeg da gerne give konkrete svar på de konkrete spørgsmål, hr. Erik B. Smith stiller.

Der bliver f.eks. spurgt, hvordan det nu vil gå i forhold til beregning af bistandshjælp, når der bliver tale om at udbetale et beløb i 1984 på 790 kr. pr. barn under 10 år.

Det, det drejer sig om, er, at der naturligvis skal skabes lovhjemmel for denne udbetaling. Det vender skatteministeren senere tilbage til, og i forbindelse med det forslag, skatteministeren fremsætter, vil det klart komme til at fremgå, at de 790 kr. ikke har indvirkning på tildeling af sociale ydelser, og dermed er der ingen problemer på dette område.

Når det drejer sig om § 37, stk. 4, skal jeg kun bekræfte, hvad jeg allerede sagde under førstebehandlingen af socialdemokratiets forslag om fjernelse af varighedsbegrænsningen, at der vil komme et forslag til ændring af bistandsloven med 2 ændringer. Den ene drejer sig om sikring af underholdsbeløbet, så det bliver et fast beløb for dem, der, før de blev kontanthjælpsmodtagere, har haft en

indkomst, der ligger over dette underholdsbeløb. Der bliver dermed tale om en retsbestemt ydelse. Derudover vil der blive sikret et fast tilskud til boligudgifter, således at den boligudgift, der overstiger 25 pct. af underholdsbeløbet, dækkes af socialforvaltningerne.

Det forslag vil komme i løbet af en uges tid, og så får vi en førstebehandling af det. Jeg synes i øvrigt, at det måske ville være en god idé, at man gemte den mere detaljerede debat om det konkrete forslag, til vi får denne førstebehandling.

Jeg bliver alligevel nødsaget til at sige til hr. Erik B. Smiths regnestykke om disse 25-35 mill. kr., som skal gives til disse ca. 50.000, som hr. Erik B. Smith siger er på bistandshjælp: for det første er der efter juni-statistikken tale om 43.000 mennesker; for det andet ved hr. Erik B. Smith jo godt, at der er et ikke ubetydeligt antal, der har fået tildelt ydelser efter ungdomscirkulæret og derfor er på en lavere sats, og at der naturligvis også er en række, der allerede i dag får dækket boligudgifter ud over 25 pct. af underholdsbeløbet. Derfor er det ikke de 43.000, der får en forbedring på 3.860 kr., som det er opgjort i det regnestykke, hr. Erik B. Smith henviste til, men dem, der ikke er sikret i dag. Efter de retningslinjer, som bliver fastlagt i det lovforslag, der bliver fremsat, får de denne forbedring på de 3.860 kr.

En sidste bemærkning til hr. Erik B. Smith, der igen siger, at det økonomiske forlig, der er indgået, rammer de svage grupper i samfundet. Ja, undskyld, at jeg siger det, men det er jo efterhånden en grammofonplade. Det fremgår klart, også af de tal fra budgetdepartementet, som hr. Erik B. Smith henviser til, at den enlige mor på varig bistand med 2 børn på 3 og 6 år får en forbedring på 5.030 kr., og at en enlig lønmodtager med en indkomst på 120.000 kr. og 2 børn i samme alder får en forbedring på 5.480 kr. Når vi kommer op på en husstandsindkomst på ca. 260.000 kr., er der en nedgang på 430 kr. Det er svært at se, at det skulle være asocialt eller socialt uansvarligt.

Erik B. Smith (S):

Når socialministeren hævder, at det er en grammofonplade, at vi i socialdemokratiet kritiserer, at forliget igen rammer de svageste

[Erik B. Smith]

grupper, så vil jeg bede socialministeren komme herop og bekræfte, at den almindelige forhøjelse af personfradraget ikke har nogen som helst indflydelse på det beløb, der udbetales til dem, der modtager bistandshjælp. De får ikke en krone mere at disponere over som følge af, at et flertal i folketinget har besluttet sig til, at det almindelige personfradrag skal hæves.

Når nu socialministeren siger, at skatteministerens såmænd nok skal sørge for, at der er den nødvendige hjemmel til, at de sociale myndigheder ikke foretager modregning, så må jeg have lov til at sige til ministeren, at han i sit kontanthjælpscirkulære udtrykkeligt har fremhævet bl.a. feriepengene. Jeg ved ikke, hvor mange steder man har lov til at modregne i udbetaling af feriepenge, men man kan det altså inden for det sociale system vedrørende de ydelser, der udbetales over bilstandsloven. Så for mig at se er det altså ikke tilstrækkeligt, og hvis jeg var medlem af det radikale venstre, ville jeg nok advare imod, at man bare tror, at dette kan lade sig gøre ved, at skatteministeren udsteder en bestemmelse om, at der ikke kan modregnes.

Jeg bemærkede, at socialministeren ikke svarede på, hvad han ville gøre i 1985, 1986 og 1987. Vil han fremsætte de nødvendige forslag om ændring af bilstandsloven, der sikrer, at bilstandsmodtagere får et større beløb til rådighed som følge af, at man nu har aftalt, at personfradraget for så vidt angår børn under 10 år skal være større?

Endelig er jeg forbavset over at høre ministeren oplyse folketinget om, at der skam er nogle, der af kommunerne får en boligstøtte, der ligger over 25 pct. af det beløb, som er afsat til underhold.

Mig bekendt brugte ministeren som forklaring på, at han syntes, det var nødvendigt at hæve den lave bilstandshjælp, at kommunerne administrerede den alt, alt for hårdt. Begge dele kan ikke være rigtige. Det kan være en forklaring på de 30 mill. kr., at kommunerne ikke følger loven og administrerer det lempeligt, men begge dele kan ikke stemme. Hvis kommunerne administrerer dette efter loven, kan de ikke klare sig med under 200 mill. kr.

Tinning (VS):

Jeg skal opholde mig lidt ved de tal, der er udsendt af finansministeriets budgetdepartement, og som socialministeren også var inde på.

Man kan selvfølgelig, som socialministeren gør, sige: hvad er det nu for noget pjat? Vi kommer med et lovforslag om en uge, og så kan folk vel vente i stedet for at skulle rende op og trampe rundt i det. Nu må de tage den lidt med ro.

Realiteten er imidlertid, at finansministeriets budgetdepartement har udsendt nogle beregninger, at man selv har orienteret offentligheden om indholdet af forliget, og at de tal, der vedrører modtagere af hjælp efter bilstandslovens § 37, stk. 4, overhovedet ikke hænger sammen på hverken den ene eller den anden led. Derfor må vi diskutere det, og derfor må socialministeren give os noget, der i hvert fald kommer nærmere et ordentligt svar end det, hr. Erik B. Smith indtil nu har fået.

Jeg vil godt – jeg ved ikke, om hr. Dyremose har et godt råd at give socialministeren – vende tilbage til dengang, da § 37, stk. 4, blev indført. Da blev der afsat alt i alt 45 mill. kr. til boligtillæg for 1983, har socialministeriet selv oplyst. Midt på året havde man brugt de 25 mill. kr., cirka halvdelen, og det til trods for at der ikke var 25.000, men ca. 43.000 på hjælp efter den bestemmelse. Det må være et eklatant fejlslæb – som det første af dem. Der kommer nemlig mange flere.

Nu kommer man så og siger: det var ikke så godt, for de har administreret mægtigt stramt, og sådan noget, derfor kommer vi med 20 mill. kr. til sikring af boligtillægget. Jeg vil godt have socialministeren til at fortælle mig – finansministeriets budgetdepartement har ikke fortalt offentligheden det, socialministeren har ikke fortalt offentligheden det, forligspartierne har ikke fortalt offentligheden det – hvor mange de 20 mill. kr. skal fordeles på, hvordan de overhovedet er regnet ud.

Tilsvarende: 10 mill. kr. til sikring af underholdshjælp, står der i forligsteksten, hvad er det for nogle? Vi må have at vide, hvordan de 30 mill. kr. er regnet ud, ellers er vi nødt til at konkludere, at det tal er præcis af samme kvalitet som dem, socialministeren foreløbig har leveret i denne debat, nemlig totalt og aldeles underlødigt og uvederhæf-

[Tinning]

tigt. Det er et skøn af den samme kvalitet, som da de 25.000 modtagere blev til 43.000.

Jeg vil godt om beregningerne fra finansministeriets budgetdepartement i øvrigt gøre opmærksom på, at selvfølgelig – det ved vi jo alle – er det ikke en tilfældighed, at man har udvalgt de husstandsindkomster, man har.

Det, der er realiteten, er, at hvis man tager en husstandsindkomst på 135.000 kr. – socialministeriet har selv fortalt os, at den gennemsnitlige skattepligtige indkomst for en ufaglært arbejder i 1984 ligger på 133.000 kr. – så er det selvfølgelig dér, den ligger og vipper, for det er dér, ændringen af fripladsgrænserne holder op med at virke.

Hvis man laver en beregning og siger: lad os tage en enlig mor i arbejde, 2 børn, husstandsindkomst 135.000 kr., og indregner alle ændringerne – det vil sige bidraget til uddannelsesfonden, det vil sige de øgede sygedagpenge, det vil sige ændringen af fripladsgrænserne, som dog ikke berører hende, det vil sige mæketilskud og skatteændringer – er der, så vidt jeg kan se, tale om en mindre forbedring. Har hun kun 1 barn, er der tale om en forringelse. Det er lige præcis det, beregningerne fra finansministeriets budgetdepartement viser. De viser, at de, der tjener nok til, at de har så brede skuldre, at de skal bære de tungeste byrder, ifølge socialministeren er enlige ufaglærte mødre med et enkelt barn.

Jeg vil godt fastholde mit spørgsmål, hvis vi skal have en chance for at komme længere i debatten, end vi foreløbig er kommet: hvordan i alverden er de nye tal, som socialministeren har kastet ud i luften, 20 mill. og 10 mill. kr., regnet ud?

Formanden:

Der er megen uro ovre i sidegangen.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg bliver nødsaget til at skuffe hr. Tinning. Jeg er ikke indstillet på at gå ind i en debat om et lovforslag, der slet ikke er til behandling på nuværende tidspunkt, og som bliver fremsat i folketinget i næste uge.

Til hr. Erik B. Smith vil jeg meget klart sige, at de 790 kr., der er tale om, og som i 1984 skal udbetales kontant, vil blive udbetalt til hele den gruppe, der her er tale om,

altså dem, der har børn på op til 10 år, og det vil sige også til dem, der eksempelvis er kontanthjælpsmodtagere.

Det kan ikke bare foregå ved, at skatteministeren udsender en vejledning. Skatteministeren skal have lovhjemmel til at gennemføre dette, og jeg understreger, at det vil blive anført i forbindelse med denne lovhjemmel, at der ikke vil tildeling af sociale ydelser skal tages hensyn til det beløb, der her er tale om. Derfor er der ikke nogen tvivl om, at denne sag er skudsikker, og det vil komme til at fremgå klart, når dette forslag bliver fremsat i folketinget.

Dernæst vil jeg sige til hr. Erik B. Smith, når det drejer sig om boligtillæg til bistandshjælpsmodtagere, at nu synes jeg lige, vi skal holde styr på tingene i denne sammenhæng. Det, jeg har sagt, er, at der i dag er en række kontanthjælpsmodtagere, der får dækket boligudgifterne ud over 25 pct. af underholdsbeløbet. De belaster naturligvis ikke udgiftsmæssigt et kommende lovforslag. Der er nogle, der ikke får det i dag, og jeg har tidligere gjort gældende, at der er nogle kommuner, der har en stram praksis. Det er dem, der ikke får det i dag, vi ønsker at sikre ved at indføje det i en lov.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg kan forstå socialministerens svar på den måde, at skatteministeren skaffer socialministeren hjemmel til at udsende et cirkulære, hvorefter han indskærper over for de sociale myndigheder, at der for så vidt angår 1984, når man udbetaler pengene, ikke må ske modregning. Det svar er jeg tilfreds med, det synes jeg er udmærket.

Så vil jeg godt spørge det radikale venstre: har man ikke noteret sig med nogen overraskelse, at socialministeren nu to gange har været på talerstolen uden at bekræfte, at han for så vidt angår 1985, 1986 osv. agter at fremsætte lovforslag om ændring af bistandsloven, der sikrer, at de, der modtager bistandshjælp, får en forhøjelse, der betyder, at denne skattelettelse indgår? Jeg synes, det er overraskende, at det ikke er blevet bekræftet her i dag. Jeg ved ikke, om det er et led i aftalen, at det kun er for 1984, men for mig at se er det en overordentlig betænkelig sag.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Der er ikke for mig noget særlig overraskende i, at når de radikale laver forlig med socialministeren, har man ikke nået at tænke frem til at aftale for 1985. Det ville dog være usædvanlig langsigtet.

Jeg vil spørge, om socialministeren – der på den ene side siger, at han ikke vil diskutere det lovforslag, der kommer om en uge, og på den anden side rask væk kaster sig ud i en diskussion om tallene på en måde, der passer socialministeren – ville være rar at komme op og fortælle os, hvor mange det drejer sig om, ikke hvor de 20 mill. kr. kommer fra, for det ved socialministeren tilsyneladende ikke, det radikale venstre ved det formentlig heller ikke, men tror eller vælger måske at sige som sædvanlig: vi er ikke ansvarlige for socialministerens tal. De 10 mill. kr. til underholdshjælpen ved socialministeren heller ikke noget om, de er formentlig også grebet ud af den blå luft, og det radikale venstre siger: det ikke er vores ansvar.

Med hensyn til det, man – vanen tro, havde jeg nær sagt – har givet offentligheden, nemlig et regnestykke, der viser, at dette hjælper de svagtstillede, må socialministeren fortælle os, hvor mange man forestiller sig der er af den slags. Beregningen fra finansministeriets budgetdepartement for den enlige på varig hjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4, er fuldstændig og aldeles atypisk for sådan nogle. Socialministeren må i det mindste sige: ja, selvfølgelig laver vi julelege og prøver at finde de 5 pct., som får det nogenlunde godt, og informerer om dem. Det var dog et lille skridt, når vi ikke kan få at vide, hvor de andre tal, man smider om sig med, kommer fra.

Formanden:

Jeg tror, der er nogle, der ikke hørte for, at jeg sagde, der er megen larm i sidegangen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Over for hr. Tinning kan jeg bekræfte, at vi ganske rigtigt har sagt, at skønnet på de 30 mill. kr. er socialministerens ansvar. Jeg ved faktisk ikke, hvis ansvar det ellers skulle være, sådan som arbejdsfordelingen nu er her i

folkettinget. Bliver det noget mere, så bliver det noget mere – og hvad så?

Jeg vil gerne sige til hr. Erik B. Smith: vi har en aftale med socialministeren om 1985 og 1986, ikke om, hvordan det teknisk kan lade sig gøre, men om, at kontanthjælpsmodtagere og andre skatteydere med børn fra 0 til 9 år modtager nøjagtig de samme beløb. Det ene formentlig i form af et bundfradrag, det andet formentlig i form af – det vil vise sig hvordan – at vi nu får et ekstra særligt børnetilskud.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Til fru Lone Dybkjær: ja men det går ikke at lave et eller andet forlig og så deltage i koret, som siger: nu har vi fået lavet noget, som hjælper nogle børnefamilier, som hjælper nogle svagt stillede, og sådan noget, og samtidig sige: hvor tallene i forliget kommer fra, er ikke vores bord, det er socialministerens bord, det er socialministerens ansvar. Ja men det kan man ikke.

Hvis man vil hævde, at det forlig hjælper de dårligst stillede, hvis man vil hævde, at de, der er på § 37, stk. 4, vil få det nævneværdigt bedre, fordi der er afsat 20 mill. kr. til boligtillæg og 10 mill. kr. til sikring af underholdshjælpen, så tager man fejl. De 30 mill. kr. hjælper nemlig ikke.

Så kan fru Lone Dybkjær sige: ja men hvad så, hvis det bliver 60 mill. kr.? Det bliver ikke 60 mill. kr., og det er lige præcis det, der er problemet. Det bliver sandsynligvis mindre eller de 30 mill. kr., og så er de ikke hjulpet, så er den beregning, finansministeriets budgetdepartement har udsendt, om en forbedring på over 3.000 kr. om året til en enlig forsørger på § 37, stk. 4, misvisende.

Det radikale venstre må da på et eller andet tidspunkt bestemme sig for, om man bare vil hævde, at tingene går godt, at man har lavet et godt forlig, eller om man overhovedet gider beskæftige sig med at sandsynliggøre det med et par beregninger og ikke overlade det til talmagien hos socialministeren.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det radikale venstre må have mig meget undskyldt, at jeg er mistænksum over for det

[Erik B. Smith]

forlig, der er indgået, men når det almindelige personfradrag ikke betyder noget som helst for dem, der modtager bistandshjælp – de får ikke en femogtyveøre mere – i modsætning til alle andre, er det så så forbavsende, at jeg spørger: hvordan forholder det sig rent faktisk med det særlige personfradrag vedrørende børn under 10 år?

Er det ikke endnu mere forbavsende, at socialministeren ikke vil gå herop og bekræfte, at der selvfølgelig skal gennemføres de nødvendige ændringer i bistandsloven, så vi sikrer dette? Det fremgår i alt fald ikke af den forligstekst, man har ladet folketingets medlemmer tilflyde. Jeg synes, det er vigtigt at få den bekræftelse, men hvis ikke vi kan få den, må vi jo tage det til efterretning.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Lad mig først for en ordens skyld bekræfte fru Lone Dybkjærs udlægning af teksten. Der er ikke nogen tvivl om, hvordan dette spørgsmål løses for 1984. Det har jeg gjort rede for i mit tidligere indlæg.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at dette spørgsmål skal løses i 1985, men ikke er teknisk afklaret på nuværende tidspunkt. Det ser jeg ikke at der er noget som helst forkert i, eller at det kan give anledning til nogen som helst form for mistillid til det, der er indgået aftale om.

Så skal jeg kun sige til hr. Tinning: jeg har svaret på konkrete spørgsmål om, hvilke ændringer der sker af bistandsloven, men jeg agter ikke på nuværende tidspunkt at gå ind i en detaildiskussion om et forslag, som endnu ikke er fremsat i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 67 stemmer mod 62 (S, SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.
(Fremsat 19/10 1983).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Der er for at sige det ligeud både skidt og kanel i det lovforslag, ministeren har fremsat. Der er 3 områder, regeringen ønsker at foretage ændringer på.

Man foreslår, at den automatiske pristalsregulering af skalaknækket for beskatningen af personbiler fortsættes ud over 1983. Det er vi imod. Vi er imod, at denne pristalsregulering af skalaknækket gøres permanent. Det var ganske vist den socialdemokratiske regering, der i foråret 1982 fik gennemført denne regulering, men det var et led i en økonomisk og beskæftigelsesmæssig pakke. Regeringen har undervejs fjernet næsten samtlige former for automatisk regulering inden for alle områder, og så er det svært at se, hvorfor der skal være én tilbage.

En anden ting, jeg vil pege på, er, at da vi gennemførte dette, var bilbranchen inde i en vanskelig periode, hvor bilsalget ærlig talt gik dårligt. Det er jo ikke tilfældet i dag. I dag er vi i den situation, at vi kan konstatere en ret kraftig fremgang i salget af nye automobiler. Efter bilbranchens egne oplysninger blev der i de første 3 kvartaler af 1983 solgt 27 pct. mere end i de sidste 3 kvartaler af 1982.

Men det altafgørende er, at her kommer regeringen og giver efter egne oplysninger 63 mill. kr. til bilejerne, samtidig med at man planlægger ret kraftige takstforhøjelser for den kollektive trafik. Der er ingen balance her. De, som har råd til at købe sig en ny bil, får en lettelse, og de, som ikke har mulighed for det, og som altså må benytte den kollektive trafik, får en stramning. Jeg er vidende om, at HT forhøjer sine takster nu med cirka 22 pct., og regeringen har bebudet en forhøjelse af den kollektive trafiks takster fra maj og fra november måned næste år.

Det er igen et bevis på, hvor skæv regeringens økonomiske politik er. Det er en asocial trafikpolitik, der letter det for dem, der har råd til at købe en bil, og straffer dem, der